

έχουσιν ἄριστα, ἐκτός δὲ τῆς ὑπὸ τὸν νύκταρχον Λεξὲν ἀποστέλλης προσκληθῆσεται καὶ εἰδικὸς ὀρνιθολόγος ἐξ Εὐρώπης διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς Κίτσης, τῆς Κίχας καὶ τοῦ λαιποῦ ναυτικοῦ πτηνοτροφείου.

Ἡ κυβερνήσις μὲν ἐμεριμᾷ καὶ περὶ ταχέως ἀποπερατώσεως τῶν παρόρων ἔργων πρὸς δημοτικὰς συγκοινωνίας. Πολλὰ δὲν κατέσκευάσθησαν εἰσέτι ἐν τούτοις ἐλήφθη φροντίς νὰ διορισθῇ μέγας ὀρνιθολόγος οδοστατῶν πρὸς φύλαξιν αὐτῶν, καὶ τοῦτο, κύριοι βουλευταί, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀληθὴς πρόοδος.

Δέομαι τοῦ Ὑψίστου, κύριοι βουλευταί, ἔπως προφυλαττῇ ὑμᾶς καὶ κυρίως τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν πλειονοψηφίαν ὑμῶν, ἐμπνέει δὲ εἰς τὸν λαὸν ὑπομονὴν καὶ ἀπάθειαν.»

ANEMOMAZOMATA

Ἦνοιζε λοιπόν, ἦνοιζε καὶ ἡ μετὰ τόσων παλμῶν ἀναιμνομένη νέα βουλή! Καὶ μετ' αὐτῆς ἦνοιζε καὶ ὁ ἀπνταχτοῦ ἐλληνικὸς κόσμος τὸ στόμα του δεκάπχου ἐκ τῆς περιεργείας, ἀποβλέπων πρὸς τὴν νεήλυδα καὶ παρακολουθεῖν καὶ τὸ μικρύτερον κίνημά της καὶ τὸ ἐλάχιστον διαδήματά της καὶ τὸν βραχύτερον λόγον της καὶ τὸ τελευταῖον νεῦμά της. Δὲν εἶνε δὲ καθόλου παράδοξος ἡ πρωτοφανὴς αὕτη περιέργεια, ἀφοῦ πρωτοφανὴς σχεδὸν εἶνε καὶ ἡ ὄψις καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς βουλῆς ταύτης. Μετὰ τὴν βροχὴν καὶ τὸν ἀνεμον καὶ τὴν καταιγίδα περιλαμπῆς καὶ φωτεινῇ ἐμπνέζεται εἰς τὸν οὐρανόν, ὑπάρχεις παρήγαντος μελλούσης εὐδίας καὶ γαλήνης, ἡ ἥρις. Ἀπαρραλλάκτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν ἐτελέσθη ἐσχάτως εἰδὸς τι μικρᾶς σιωπηλῆς εἰρηνικῆς ἐπαναστάσεως. Καὶ μετὰ τὴν σύγχυσιν καὶ μετὰ τὴν ἀνατροπὴν καὶ μετὰ τὴν ἀναστάτῳσιν, ἦν ἐπέφερον αὕτη, ἡ νέα βουλὴ ἔρχεται νὰ καθησυχᾷ τὰ πνεύματα, νὰ καταπαύσῃ τὴν σύγχυσιν, νὰ κατατάξῃ πᾶν πρᾶγμα καὶ πάντα ἄνθρωπον εἰς τὴν θέσιν του, νὰ ἐξείρῃ τὰς βάσεις τῆς ἐργασίας τοῦ μέλλοντος. Δικαίᾳ ἐπομένως εἶνε ἡ ἀτενὴς προσοχὴ, μεθ' ἧς παρακολουθοῦνται οἱ πρῶτοι ἐπιβηματισμοί της. Ἀλλ' ἀνάλογος πρὸς αὐτὴν πρέπει νὰ εἶνε καὶ ἡ προσοχὴ τῶν προκαλεσάντων τὴν περιέργειαν ταύτην καὶ ὑποχρεωμένων νὰ τὴν ἱκανοποιήσωσι. Διότι τὸ ἐκ περιεργείας ἀνοιγμα τοῦ στόματος δὲν βραδύνει νὰ καταλήξῃ εἰς χάσμημα, ὅταν ἡ αἰτία, ἧτις τὸ ἐπροκάλεσε, φανῇ ἐκλείπουσα.

Τὴν ἐπανορθωτικὴν ὁμως, ὡς ὠνομάσθη, καὶ εἰρηνικὴν σημασίαν τῆς πολιτικῆς ἰσίδος μάτην θνήσκειται κανεὶς εἰς τὰ χρώματά της. Ὅχι ἐπτά, ἀλλὰ δεκάπχου τὸ ὀλιγώτερον διακρίνονται ἀπὸ τοῦδε καὶ δι' ὀλογύμου ὀρθαλμοῦ ἐν αὐτῇ, ἀλληλοσυγγραμμένα καὶ διεστῶτα. Ἀπὸ τῆς νεκρικῆς ὠχρότητος τοῦ κ. Μεσσαηνέζη μέχρι τοῦ θαμβοῦντος ἐρυθροῦ τοῦ κ. Χοϊδᾶ, μετὰ τὸ ὅποιον ὁ ἐξ Ἀθηνῶν, ἀλλ' ἴσως καὶ ἀπὸ τὴν Πολυνησίαν, ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νέου Ἑλ. Τύπου» τῆς Βιέννης, ζητεῖ νὰ περιβάλῃ καὶ τὸν εὐφαιότερον τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν κ. Ἀριστείδην Οἰκονόμον, χαρακτηρίζων αὐτὸν σοσιαλιστὴν δημοκράτην.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρεως ἦτο λίαν ἐξαιρετικὴ. Ἡ κοίτη τοῦ βουλευτηρίου αἰθουσα ἐφαίνετο ἀνακαινισθεῖσα. Ὡς διὰ μαγείας εἶχεν ἀποβάλῃ τὴν ζοφερὰν ἐκείνην ὄψιν της καὶ τὴν αὐστηρὰν σκιερρότητα. Αἱ ἐδραί καὶ τὸ δάπεδον κεκαλυμμένα διὰ λινῶν ἐλεῶκαζον ὡς ἀποβαλόντα ρύπον τινά, ὅστις πρότερον τὰ ἐκάλυπτε. Περὶ τὰς εἰς αὐτομάτου φαιδρότης ἐπλημμύρει καὶ αἰθουσαν καὶ θεωρεῖται καὶ περιβολὸν καὶ ἔξω τὴν ὁδὸν, χάρις καὶ εἰς τὴν ὡ-

ραίαν ἐκρινὴν ἡμέραν. Κόμματα πῶτος κατῆσαντο ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν παραθύρων ἐν ταῖς περικλειστικαῖς χώραις, ὅν ὅλλοτε βλέπων ὑπὸ τὸ ἥλιος τῆς ἐσπέρας καὶ τὴν αμυδρὰν τοῦ περιόφωτος λαμπρὴν ἠδύνατο νὰ ἐκλάβῃ ὡς βαθὺν ὑπόγειον ἔρπον. Ὅχι κατὰ τὴν ἀρχὴν ὅμως ποτὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς φιλοπατρίας;

Ἀπελπιστικὴ ἐν τούτοις ἦτο ἡ θεὰ τῆς αἰθούσης διὰ τὸν «Ἀσμοδαῖον». Πόσαι προσφιλεῖς αὐτῷ μορφαί, πόσαι γινώριμοι φυσιογνωμαί, πόσαι ἀγαπήτοι τοῦ τύποι ἔλειπον! Ἡ ὀλυμπία κορυφὴ καὶ οἱ πηχυοὶ μύστακες τοῦ Στεφανίδου δὲν προσέβλεπον πλέον ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐν τῇ δεξιᾷ θέσεώς του, μάτην ἀνεξήτει τις τὸν Ἰκασσιματὴν, ἡ κοιμημένη μετ' ἀνοιχτοῦς ὀφθαλμοῦς κεφαλὴ τοῦ Κοντοπύλου δὲν ἐφαίνετο πρὸς τὴν χεῖρα τοῦ Μανδύλου δὲν ἐστύλινον πλέον ἐπὶ τοῦ προεδρείου, ὁ Καλλιγᾶς οὐδαμῶς διεκρίνετο περιέρων τὸ δεξιὸν ὑπογένηιον καὶ τὴν ἰχθυετικὴν ριὰ τοῦ! Τί μεταβολή! Καὶ τί ἐρήκωσις! Ὁ «Ἀσμοδαῖος» περίλυπος ἐσυλλογιζέτο πῶς θὰ δυνηθῇ νάνοξῃ εἰς τοιοῦτον χωρισμὸν, καὶ ἐπεθύμησε νὰ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν του κανὲν τῶν μανδύλων ἐκείνων, ἅτινα ἐπρόσθεσε καθὰ λέγεται τελευταῖον ἀμερικανὸς τις, τῶν ὀρεγομένων δι' ὑγροῦ τινὸς ἀπεσταγμένου ἐκ σκοροδίων ὅπως προαλλῶσι τὰ δάκρυα κατὰ δούλησιν, ἵνα δυνηθῇ τοῦλάχιστον νὰ κλαύσῃ, πρῶτην φορὰν ἐπὶ ζωῆς του, τοὺς ἀπόντας.

Ἐλεπεν ὁμως, ἔλειπε καὶ αὐτὸς ὁ κατ' ἐξοχὴν ἥρως καὶ προστάτης του, ἡ ἀδυναμία του καὶ ἡ ἐμπνευσίς του, ὁ ἀνεκτίμητος Μαικήας του, ὁ τέως πρωθυπουργός. Ἐλεπε δὲ ἐπίτηδες φαίνεται παρ' ὅλα τὰ διαδοθέντα περὶ τῆς ἀσθενείας του. Τοῦτο γαλλιστὶ λέγεται briller par l'absence. Νὰ τὸν ἐφώτιζε τοῦλάχιστον τῶρα ὁ Θεὸς νὰ ἔλαμπε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς συνεδριάσεις ὅλης τῆς μελλούσης περιόδου! Ὅχι ἦτο τὸ σωττότερον καὶ τὸ μᾶλλον φιλόπατρι πρᾶγμα, τὸ ὅποιον θὰ ἐκκινετο εἰς τὴν ζωὴν του.

Οἱ κληρικοὶ ἐπῆγαν ὅλοι καὶ ἐκάθησαν ὡς σύννεφον εἰς τὴν τρικουπικὴν πτέρυγα. Καὶ τὸ περίεργον αὐτὸ κατὰ σύμπτωσιν ἴσως μοιραῖαν καὶ λίαν ἐνδεικτικὴν βλέπων τις δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ μίαν ἐπιφώνησιν εἰς τοῦτο:

— Μὴ πικροῦ λοιπόν θὰ τὸν καταδιώκῃ ἡ μαυρίλα;

Ἐφημερίδες τινὲς ἀνέφερον, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀναγινώσκων τὰς εἰς τὰς γενομένας ἐκλογὰς ἀναφερομένας περιόδους τοῦ βασιλικοῦ λόγου ἐμειδία. Ἡθελήσαν δὲ νὰ ἐξηγήσωσι τοῦτο, ὡς ὑποσημαίνον τὸ ἄκαιρον αὐτῶν ἐν τοιαύτῃ περιστάσει. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἴσως πιθανώτερον, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐμειδία συλλογισόμενος κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὰ ὑποσχεθέντα αὐτῷ ποτὲ τέσσαρα πέμπτα;

Ἀλλὰ λοιπόν, ὅτι καὶ ἂν ἔλθῃ καὶ εἰς μικρὴν ἐπαφὴν πρὸς τὸν κ. Τρικουπὴν θὰ ὑφίσταται θάλασσαν ἢ καταστροφὴν; Τί γροῦσουσι! Τόσον καιρὸν τῶρα ὁ Βικτωρ Οὐγκώ παρὰ τὸ βαθύ γῆρας του διετηρεῖτο ἀμείλιτος καὶ υγιεστάτος. Ἐφέτος μόλις τὸν συνεχάρη ἐπὶ τῇ ἀμφιερῇ του ὁ τέως πρωθυπουργός μας, καὶ ἀποθνήσκει.

